

[Indenrigsministeren.]

Frederiksberg, Købstæderne, Sognekommuner og Amtskommuner følgende: 1 119 Mill. Kr., 130 Mill. Kr., 755 Mill. Kr., 3 090 Mill. Kr. og for Amtskommunerne naturligvis ligeledes 3 090 Mill. Kr.

Nu stiller man her Forslag om en Grundskyld for 1928—29, som i den nævnte Rækkefølge af Kommuner andrager følgende Beløb: 22,4 Mill., 2,6 Mill., 15,1 Mill., 30,9 Mill., 30,9 Mill. Kr. Men da Ejendomsskatterne androg i 1925—26 i de samme Kommuner 13,2 Mill., 3,15 Mill., 5,7 Mill., 44,3 Mill. og 34,2 Mill. Kr., alt sammen i afrundede Tal, vil det sige, at der vil opstaa følgende Differencer: Københavns Kommune vil tjene $9\frac{1}{4}$ Mill. Kr., Frederiksberg Kommune vil tabe 650 000 Kr., Købstadkommunerne vil tjene ca. $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Sognekommunerne vil tabe $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Amtskommunerne endelig vil tabe $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Til at raade Bod paa disse Tab giver man det yderligere Aldersrentetilskud, som for Københavns Vedkommende andrager ca. 2,3 Mill. Kr., for Frederiksberg 304 000 Kr., for Købstæderne 2,6 Mill. Kr., for Sognekommunerne 4,8 Mill. Kr. og for Amtskommunerne 0.

Det vil sige, ved de ærede Forslagsstilleres Planer, hvis de gennemføres, vil Københavns Kommune faa en Fordel paa $11\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Frederiksberg et Tab paa Grund af tilstedeværende betydelige Ejendomsskatter paa ca. 350 000 Kr., Købstadkommunerne en Gevinst paa ca. 12 Mill. Kr., Sognekommunerne vil lide et Indkomsttab paa $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og Amtskommunerne et Indkomsttab paa ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De 10 Mill. Kr., som man vil fordele til Vejvæsenet, beskæftiger jeg mig i denne Forbindelse ikke med, de kan ikke erstatte Motorafgiften, saa ogsaa derigennem bliver der en Del Tab, men det er Meningen at fordele dem efter de samme Regler, som anvendes ved Fordeelingen af Motorafgiften, saa at dette Spørgsmaal væsentlig vedrører den Maade, hvorpaa Staten vil skaffe Dækning for disse 10 Mill. Kr., og i mindre Grad berører Kommunerne.

Men ser man saa paa, hvad der samtidig foreslaas, at de personlige Skatter skal bortfalde, saa kommer man jo rigtignok til et Resultat, som for Kommuneforvaltningen maa være af fuldkommen forfærdende Be-

skaffenhed, saa længe man fra de ærede Forslagsstilleres Side ikke har det fremme, som i nogen Maade skal tjene som Erstatning i Form af Aflastning af Udgifter.

Jeg har nævnt Ejendomsbeskatningen for 1925—26 i Kommunerne i den Rækkefølge, som jeg har angivet. Lad mig nævne, at de personlige Skatter i disse Kommuner i samme Rækkefølge er følgende: 62,5 Mill. Kr., 10,3 Mill. Kr., 63,3 Mill. Kr., 54,4 Mill. Kr.; for Amtskommunerne besidder jeg ikke nogen Opgørelse, men det er jo ogsaa af mindre Betydning for disse Kommuners Vedkommende, hvad disse personlige Skatter har andraget.

Det vil sige, at de Skatter, som man vil have til at falde bort og have erstattet med den Grundskyld, som jeg har angivet for Kommunerne i den samme Rækkefølge, andrager følgende Beløb, som jeg altsaa nævner i Rækkefølgen København, Frederiksberg, Købstæderne, Sognekommunerne og Amtskommunerne: 75,6 Mill. Kr., 13,5 Mill. Kr., 69 Mill. Kr., $98\frac{3}{4}$ Mill. Kr., 54,2 Mill. Kr. Det vil saaledes sige, at for Københavns Kommune bliver der et Deficit paa 54 Mill. Kr., for Frederiksberg paa 11 Mill. Kr., for Købstæderne paa 55 Mill. Kr., for Sognekommunerne paa 66 Mill. Kr. og for Amtskommunerne paa 2 Mill. Kr.

Jeg tror, det vil være rigtigst at vente med at gennemføre en Reform af det Omfang, indtil man har faaet en Lovgivning gennemført, som begrænser Kommunernes Opgaver administrativt og socialt paa den Maade, som det er de Herrers Hensigt at begrænse dem. Jeg tror, at hvis man dristede sig til at begynde ved den Ende, hvorved de Herrer her er begyndt, og dristede sig til en Gennemførelse, vilde vi i Løbet af ganske kort Tid være kørt uhjælpe- lig fast.

Paa den Baggrund er det egentlig slet ikke saa mærkeligt, at Forslagsstillerne i § 20, 2det Stykke, tillader, at Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Paaligning og Opkrævning af Indkomstskat til Kommunerne skal have Gyldighed, saa længe Kommunerne opkræver kommunal Indkomstskat. Ved denne Bemærkning: „saa længe Kommunerne opkræver kommunal Indkomstskat“, giver man det ligesom Udseende af, at ved disse Forslag, som man her er mødt op med, har